

Супровідна інформація

Дата ухвалення рішення
23.04.2026Дата реєстрації
24.04.2026

Номер справи	Номер рішення	Форма судочинства	Суддя	Суд
320/5464/25	135930786	Адміністративне	Білоноженко М.А.	Київський окружний адміністративний суд

Компанії, зазначені в тексті судового документа

[УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОЇ КАЗНАЧЕЙСЬКОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ У ПОДІЛЬСЬКОМУ РАЙОНІ М.КИЄВА](#) / 37975298[ДЕПАРТАМЕНТ ОХОРОНИ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ ВИКОНАВЧОГО ОРГАНУ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ \(КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ\)](#) / 42475311[ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ФЕР-МА"](#) / 43724059

Єдиний державний реєстр судових рішень

КИЇВСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД Р І Ш Е Н Н Я

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

23 квітня 2026 року м. Київ справа №320/5464/25

Київський окружний адміністративний суд у складі:

головуючого судді Білоноженко М.А.,

розглянувши у приміщенні суду в м. Києві у порядку спрощеного позовного
провадження адміністративну справу

за позовом Департаменту охорони культурної спадщини виконавчого органу
Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) (04070, м. Київ,
вул. Спаська, буд. 12, код ЄДРПОУ [42475311](#)) до Товариства з обмеженою
відповідальністю «ФЕР-МА» (04119, м. Київ, вул. Зоологічна, буд. 4-А, оф. 139, код
ЄДРПОУ [43724059](#)) простягнення податкового боргу встановив:

Департамент охорони культурної спадщини виконавчого органу Київської міської
ради (Київської міської державної адміністрації) звернувся до Київського
окружного адміністративного суду з позовом до Товариства з обмеженою
відповідальністю «ФЕР-МА», у якому просило суд:

- стягнути з ТОВ «ФЕР-МА» (ідентифікаційний код юридичної особи: [43724059](#)) на
користь Департаменту охорони культурної спадщини виконавчого органу Київської
міської ради (Київської міської державної адміністрації) (код ЄДРПОУ [42475311](#))
фінансові санкції на загальну суму 341 700, 00 грн. за постановою «Про накладення

фінансових санкцій за порушення законодавства у сфері охорони культурної спадщини» від 04.11.2024 № 14 до спеціального фонду місцевого бюджету на р/рахунок UA728999980314050542000026008, банк отримувач-УК у Подільському районі, код банку 899998, код ЄДРПОУ [37975298](#), код доходів 21081100 «Адміністративні штрафи та інші санкції».

В обґрунтування позовних вимог позивач зазначив, що відповідно до винесеної постанови «Про накладання фінансових санкцій за порушення законодавства у сфері охорони культурної спадщини» № 14 від 04.11.2024 на відповідача накладено штрафні санкції, які не сплачені добровільно, що й стало підставою для звернення до суду.

Ухвалою Київського окружного адміністративного суду відкрито провадження в адміністративній справі та вирішено здійснювати розгляд справи за правилами спрощеного позовного провадження (у письмовому провадженні) без повідомлення учасників справи.

Представником відповідача подано клопотання про проведення розгляду справи у порядку загального позовного провадження.

У відповідності до пункту 20 частини першої статті 4 Кодексу адміністративного судочинства України адміністративна справа незначної складності (малозначна справа) - адміністративна справа, у якій характер спірних правовідносин, предмет доказування та склад учасників тощо не вимагають проведення підготовчого провадження та (або) судового засідання для повного та всебічного встановлення її обставин.

Пунктом 10 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України передбачено, що для цілей цього Кодексу справами незначної складності є справи, у яких суд дійде висновку про їх незначну складність, за винятком справ, які не можуть бути розглянуті за правилами спрощеного позовного провадження.

Згідно з частиною першою статті 257 Кодексу адміністративного судочинства України за правилами спрощеного позовного провадження розглядаються справи незначної складності, а частиною другою статті 257 Кодексу адміністративного судочинства України передбачено, що за правилами спрощеного позовного провадження може бути розглянута будь-яка справа, віднесена до юрисдикції адміністративного суду, за винятком справ, зазначених у частині четвертій цієї статті.

Тобто, виключний перелік справ, які не можуть бути розглянуті за правилами спрощеного позовного провадження, міститься в частині четвертій статті 257 Кодексу адміністративного судочинства України.

Також суд вважає за необхідне зазначити, що практика Європейського суду з прав людини з питань гарантій публічного характеру провадження у судових органах в контексті пункту 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, яка ратифікована Україною на підставі Закону України «Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Першого протоколу та протоколів № 2, 4, 7 та 11 до Конвенції» від 17 липня 1997 року №475/97-ВР (далі Конвенція) свідчить про те, що публічний розгляд справи може бути виправданим не у кожному випадку (рішення від 8 грудня 1983 року у справі «Aхен v. Germany», заява №8273/78, рішення від 25 квітня 2002 року «Varela Assalino contre le Portugal», заява № 64336/01). Так, у випадках, коли мають бути вирішені тільки питання права, то розгляд письмових заяв, на думку ЄСПЛ, є доцільнішим, ніж усні слухання, і розгляд справи на основі письмових доказів є достатнім. Заявник (в одній із зазначених справ) не надав переконливих доказів на користь того, що для забезпечення справедливого судового розгляду після обміну письмовими заявами необхідно було провести також усні слухання. Зрештою, у певних випадках влада має право брати до уваги міркування ефективності й економії. Зокрема, коли фактичні обставини не є предметом спору, а питання

права не становлять особливої складності, та обставина, що відкритий розгляд не проводився, не є порушенням вимоги пункту 1 статті 6 Конвенції про проведення публічного розгляду справи.

Тобто, характер спірних правовідносин та предмет доказування у справі незначної складності не вимагає проведення судового засідання, а бажання сторони у справі викласти під час проведення судового засідання свої аргументи, які висловлені нею у позовній заяві, відзиві на позов, чи в іншому документі, не зумовлює необхідність призначення до розгляду справи у судовому засіданні.

При цьому, жодне право учасника справи на висловлення своєї позиції не порушується, оскільки положення Кодексу адміністративного судочинства України передбачають можливість викласти учасниками справи свою думку та надати відповідні докази шляхом надання відповіді на відзив, заперечень, відзиву, додаткових пояснень тощо.

Крім того, представником відповідача не наведено достатніх та належних доказів в підтвердження наявності суспільного інтересу у даній справі.

В той же час суд зазначає, що відповідно до пункту 1 частини третьої статті 44 Кодексу адміністративного судочинства України учасники справи мають право ознайомлюватися з матеріалами справи, робити з них витяги, копії, одержувати копії судових рішень, подавати клопотання, пояснення, докази тощо.

За таких підстав, враховуючи, що будь яких достатніх причин, з яких вбачається необхідність розгляду справи у відкритому судовому засіданні у порядку загального позовного провадження представником відповідача не наведено, суд дійшов висновку про відсутність підстав для задоволення клопотання представника відповідача та розгляд справи у порядку загального позовного провадження.

Відзиву на позовну заяву відповідачем не надано.

Розглянувши матеріали справи, з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд встановив наступне.

Будинок за адресою: вул. Ярославів Вал, 27 є пам'яткою архітектури місцевого значення (розпорядження Київської міської державної адміністрації від 11.03.1998 № 520, охоронний № 337) охороняється законодавством у сфері охорони культурної спадщини України.

Будинок-пам'ятка, за вказаною адресою, належить на праві приватної власності товариству з обмеженою відповідальністю «ФЕР-МА».

На виконання вимог частини першої статті 23 Закону, між Департаментом та Власником укладено охоронний договір від 11.01.2022.

Департаментом, листом від 20.01.2022 № 066-155, розглянуто та погоджено робочий проект «Протиаварійні роботи на пам'ятці архітектури місцевого значення за адресою вул. Ярославів Вал, 27 у Шевченківському районі м. Києва» та, листом від 04.02.2022 № 066-311, надано ТОВ «ФЕР-МА» відповідний дозвіл на проведення робіт.

Відповідно до погодженого Департаментом робочого проекту «Протиаварійні роботи на пам'ятці архітектури місцевого значення за адресою вул. Ярославів Вал, 27 у Шевченківському районі м. Києва» за вказаною адресою передбачено проведення робіт з підсилення зовнішніх фасадних стін. Будь-які роботи в середині приміщень зазначеним проектом не передбачені, дозвіл на їх виконання Департаментом не надавався.

Тобто, роботи, що були проведені у приміщеннях будинку-пам'ятки, погодженою науково-проектною документацією не передбачені, здійснені з порушенням пам'яткоохоронного законодавства.

Враховуючи викладене, Департаментом направлено - товариству з обмеженою відповідальністю «ФЕР-МА» припис № 763/П від 16.10.2024 року з відповідними пам'яткоохоронними вимогами, зокрема, щодо припинення виконання будь-яких робіт у вказаних приміщеннях, надати на розгляд до Департаменту науково-проектну документацію та отримати дозвіл Департаменту на виконання робіт у приміщеннях будинку за адресою: вул. Ярославів Вал, 27 вимогами: 1. Припинити виконання будь-яких робіт, за вказаною адресою. 2. Надати у встановленому порядку на погодження до Департаменту науково-проектну документацію на проведення робіт на пам'ятці за адресою: вул. Ярославів Вал, 27. 3. Отримати у встановленому порядку дозвіл Департаменту на виконання робіт на об'єкті за адресою: вул. Ярославів Вал, 27.

У визначений у приписі від 16.10.2024 № 763/П строк відповідні вимоги не виконані. Роботи не припинені, науково-проектну документацію на розгляд до Департаменту не надано.

На підставі акту візуального обстеження від 16.10.2024, припису від 16.10.2024 № 763/П, акту про вчинення правопорушення від 31.10.2024 № 14-24, враховуючи невиконання вимог Припису, було винесено постанову «Про накладання фінансових санкцій за порушення законодавства у сфері охорони культурної спадщини» № 14 від 04.11.2024.

Вказаною Постановою на ТОВ «ФЕР-МА» було накладено фінансові санкції:- за проведення будь-яких незаконних робіт, що можуть завдати або завдали шкоди пам'ятці, її території, охоронюваній археологічній території, охоронним зонам, історичним ареалам населених місць, - у розмірі 170 000 (сто сімдесят тисяч) грн. 00 копійок;- за недодержання вимог щодо захисту, збереження, утримання, використання, реставрації, реабілітації пам'яток, у тому числі тих вимог, що передбачені охоронними договорами, умисне доведення їх до стану руйнації - у розмірі 170 000 (сто сімдесят тисяч тисячі) грн. 00 копійок;- за невиконання припису органів охорони культурної спадщини у розмірі 1 700 (одна тисяча сімсот) грн. 00 копійок.

Фінансові санкції на загальну суму 341 700 (триста сорок одна тисяча сімсот) грн 00 копійок, відповідачем не сплачено, що й стало підставою для звернення до суду.

Вирішуючи спір суд виходить з наступного.

Законом, який регулює правові, організаційні, соціальні та економічні відносини у сфері охорони культурної спадщини з метою її збереження, використання об'єктів культурної спадщини у суспільному житті, захисту традиційного характеру середовища в інтересах нинішнього і майбутніх поколінь є Закон України «Про охорону культурної спадщини» від 8 червня 2000 року № 1805-III (надалі за текстом - Закон № 1805-III).

Частиною першою статті 3 Закону № 1805-III встановлено, що державне управління у сфері охорони культурної спадщини покладається на Кабінет Міністрів України, спеціально уповноважені органи охорони культурної спадщини.

До спеціально уповноважених органів охорони культурної спадщини (далі - органи охорони культурної спадщини) належать: центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері охорони культурної спадщини; орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим; обласні, районні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації; виконавчий орган сільської, селищної, міської ради.

Відповідно до частини 6 названої статті Закону № 1805-III рішення (розпорядження, дозволи, приписи, постанови) органів охорони культурної спадщини, прийняті в межах їхньої компетенції, є обов'язковими для виконання юридичними і фізичними особами.

Пунктом 20 частини 1 статті 6 Закону № 1805-III передбачено, що до повноважень органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, органів охорони культурної спадщини обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій відповідно до їхньої компетенції належить застосування фінансових санкцій за порушення цього Закону.

Відповідно до частини 1 статті 23 Закону № 1805-III усі власники пам'яток, щойно виявлених об'єктів культурної спадщини чи їх частин або уповноважені ними органи (особи) незалежно від форм власності на ці об'єкти зобов'язані укласти з відповідним органом охорони культурної спадщини охоронний договір.

Частиною 1 статті 24 Закону № 1805-III передбачено, що власник або уповноважений ним орган, користувач зобов'язані утримувати пам'ятку в належному стані, своєчасно провадити ремонт, захищати від пошкодження, руйнування або знищення відповідно до цього Закону та охоронного договору.

Відповідно до частини 1 статті 27 Закону № 1805-III, у разі, коли пам'ятці загрожує небезпека пошкодження, руйнування чи знищення, власник або уповноважений ним орган, особа, яка набула права володіння, користування чи управління, зобов'язані привести цю пам'ятку до належного стану (змінити вид або спосіб її використання, провести роботи з її консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту та пристосування).

Згідно частини 2 статті 30 Закону № 1805-III, приписи органів охорони культурної спадщини є обов'язковими для виконання всіма юридичними та фізичними особами.

За правилами статті 44 Закону № 1805-III відповідний орган охорони культурної спадщини накладає на юридичну особу, яка є власником або уповноваженим ним органом чи замовником робіт, такі фінансові санкції:

за проведення будь-яких незаконних робіт, що можуть завдати або завдали шкоди пам'ятці, її території, охоронюваній археологічній території, охоронним зонам, історичним ареалам населених місць, - у розмірі від тисячі до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

за недодержання вимог щодо захисту, збереження, утримання, використання, реставрації, реабілітації пам'яток, у тому числі тих вимог, що передбачені охоронними договорами, умисне доведення їх до стану руйнації - у розмірі від тисячі до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

за вчинення дій, передбачених абзацами другим і третім цієї частини, щодо об'єкта всесвітньої спадщини, його території, буферної зони - у розмірі від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

за неподання, несвоєчасне подання або подання явно недостовірної інформації про виявлені у процесі земляних, будівельних, шляхових, меліоративних та будь-яких інших робіт об'єкти культурної спадщини - у розмірі від ста до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

за ухилення власника пам'ятки або уповноваженого ним органу від підписання охоронного договору або за порушення ним режиму використання пам'ятки - у розмірі від ста до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

за невиконання припису органів охорони культурної спадщини - у розмірі від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Рішення органу охорони культурної спадщини про застосування фінансових санкцій може бути оскаржено до суду.

Фінансові санкції, накладені органом охорони культурної спадщини, стягуються у встановленому законом порядку.

Згідно зі ст. 45 Закону № 1805-III, фінансові санкції, передбачені статтею 44 цього

Закону, накладаються керівником, заступниками керівника центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, головою чи заступником голови обласної, районної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, головою чи заступником голови відповідної місцевої ради після розгляду матеріалів, які засвідчують факт правопорушення.

Про вчинення правопорушення, зазначеного у статті 44 цього Закону, особою, уповноваженою органом охорони культурної спадщини, складається акт. Керівник юридичної особи, стосовно якої складено акт, протягом трьох днів з моменту отримання акта може подати письмові пояснення до нього. Акт разом з іншими документами, що стосуються справи, у десятиденний термін з моменту складення акта надсилається посадовій особі, яка має право накладати фінансові санкції.

Рішення про накладення фінансових санкцій приймається протягом 10 днів після отримання документів, зазначених у частині другій цієї статті. Рішення про накладення фінансових санкцій оформлюється постановою, що надсилається юридичній особі, на яку накладено фінансові санкції.

Кошти, одержані у вигляді стягнень, передбачених у статті 44 цього Закону, зараховуються до спеціального фонду відповідного бюджету.

В аспекті цієї справи суд відмічає, що сторонами не доведено факту оскарження, визнання протиправним і скасування припису від 16.10.2024 №763/П, а отже він був обов'язковий до виконання відповідачем.

При цьому доказів виконання припису відповідачем також не надано.

Не подано до суду і доказів оскарження та скасування постанови №14 від 04.11.2024 «Про накладання фінансових санкцій за порушення законодавства у сфері охорони культурної спадщини».

За таких обставин, враховуючи, що відповідач не надав і доказів сплати фінансових санкцій на загальну суму 341700,00 грн., то вони в такому разі підлягають стягненню в судовому порядку.

Наведені у відзиві доводи відповідача не можуть бути взяті до уваги, оскільки відповідач вказує про порушення порядку прийняття постанови, що може бути покладено в основу виключно позову про визнання протиправним та скасування постанови Департаменту охорони культурної спадщини виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), а не заперечень проти позову про стягнення фінансових санкцій.

Відповідач доказів сплати заборгованості не надав.

На підставі наведеного у сукупності, суд вважає, що вимоги позивача про стягнення фінансових санкцій на загальну суму 341700, 00 грн. за постановою «Про накладення фінансових санкцій за порушення законодавства у сфері охорони культурної спадщини» від 04.11.2024 року №14 є обґрунтованими.

Згідно з ч. 1 ст. 9 КАС України, розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюються на засадах змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості.

Відповідно до частини 1 статті 77 КАС України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу.

Частиною 1 статті 72 КАС України передбачено, що доказами в адміністративному судочинстві є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Статтею 73 КАС України передбачено, що належними є докази, які містять інформацію щодо предмета доказування. Предметом доказування є обставини, які

підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення. Сторони мають право обґрунтовувати належність конкретного доказу для підтвердження їхніх вимог або заперечень.

Відповідно до статей 74-76 КАС України, обставини справи, які за законом мають бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування. Достовірними є докази, на підставі яких можна встановити дійсні обставини справи. Достатніми є докази, які у своїй сукупності дають змогу дійти висновку про наявність або відсутність обставин справи, які входять до предмета доказування. Питання про достатність доказів для встановлення обставин, що мають значення для справи, суд вирішує відповідно до свого внутрішнього переконання.

Статтею 77 КАС України передбачено, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу. В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача. У таких справах суб'єкт владних повноважень не може посилається на докази, які не були покладені в основу оскаржуваного рішення, за винятком випадків, коли він доведе, що ним було вжито всіх можливих заходів для їх отримання до прийняття оскаржуваного рішення, але вони не були отримані з незалежних від нього причин.

Згідно зі ст. 242 КАС України рішення суду повинно ґрунтуватися на засадах верховенства права, бути законним і обґрунтованим. Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального права при дотриманні норм процесуального права. Обґрунтованим є рішення, ухвалене судом на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин в адміністративній справі, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні, з наданням оцінки всім аргументам учасників справи. Судове рішення має відповідати завданню адміністративного судочинства, визначеному цим Кодексом.

Відтак, беручи до уваги вищевикладене, та оцінюючи наявні в матеріалах справи письмові докази в сукупності, суд дійшов висновку, що позовні вимоги Департаменту охорони культурної спадщини виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) про стягнення заборгованості у сумі 341700, 00 грн., підлягають задоволенню, з вище окреслених підстав.

Відповідно до положень ст. 139 КАС України судові витрати з відповідача стягненню не підлягають.

Керуючись статтями 2, 77, 241-246, 251 Кодексу адміністративного судочинства України, Київський окружний адміністративний суд

в и р і ш и в:

Позов Департаменту охорони культурної спадщини виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) (04070, м. Київ, вул. Спаська, буд. 12, код ЄДРПОУ [42475311](#)) задовольнити.

Стягнути з ТОВ «ФЕР-МА» 04119, м. Київ, вул. Зоологічна, буд. 4-А, оф. 139, код ЄДРПОУ [43724059](#)) на користь Департаменту охорони культурної спадщини виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) (код ЄДРПОУ [42475311](#)) фінансові санкції на загальну суму 341 700, 00 грн. за постановою «Про накладення фінансових санкцій за порушення законодавства у сфері охорони культурної спадщини» від 04.11.2024 № 14 до спеціального фонду місцевого бюджету на р/ рахунок UA728999980314050542000026008, банк отримувач-УК у Подільському районі, код банку 899998, код ЄДРПОУ [37975298](#), код доходів 21081100 «Адміністративні штрафи та інші санкції».

Рішення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті апеляційного провадження чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення суду подається до Шостого апеляційного адміністративного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Суддя Білоноженко М.А.